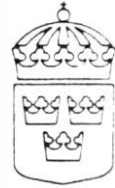

Motion till riksdagen

1989/90:Ub79

av Hugo Bergdahl och Kjell Johansson (båda fp)
med anledning av prop. 1989/90:90 om forskning

Mot.
1989/90
Ub79-83

Högskolan i Eskilstuna/Västerås har idag praktiskt taget inga fasta forskningsresurser.

I propositionen föreslås en viss förstärkning för forskningsstödjande åtgärder som vid den treåriga anslagsperioden skulle ge högskolan 2,2 miljoner under anslaget E 12 Vissa särskilda utgifter för forskningsändamål. Som jämförelse kan konstateras att detta anslag utgör 0,7 promille av den summa som satsas på fakultetsanslagen på universiteten och de stora högskolorna.

I första hand är de föreslagna medlen avsedda för planering och för att ge lärarna möjligheter att ansöka om forskningsstöd och projektanslag samt för stöd till lärares forskarutbildning.

Motsvarande åtgärder föreslås för övriga mindre och medelstora högskolor. Vid budgetperiodens slut kommer deras resurser på det aktuella anslaget att uppgå till ca 43 milj.kr.

Högskolor och universitet kan ses som samhällets kunskapscentra. Detta betyder att även högskolan i Eskilstuna/Västerås, vars huvuduppgift är grundläggande utbildning, måste ha resurser för att dess lärare skall kunna forska eller forskarutbilda sig. Inte minst krävs det aktiva forskare vid högskolan för att man skall kunna följa den vetenskapliga utvecklingen inom olika ämnen.

Enligt propositionen bör en fortsatt utveckling av forskningen vid de mindre och medelstora högskolorna ske inom ramen för nuvarande organisation. För högskolan i Eskilstuna/Västerås innebär detta bl.a. att dess lärare i forskningsavseende skall integreras i motsvarande verksamhet vid fakulteter och institutioner vid Uppsala Universitet och få del av den rörliga forskningsresurs som man har där. Högskolan i Eskilstuna/Västerås spanner över ett vidare fält än Uppsala Universitet.

Det är bara Lunds Universitet som inom sig har alla de ämnesområden som förekommer vid Högskolan i Eskilstuna/Västerås. Högskolan har behov av samverkan med ett flertal universitet och högskolor.

En slutsats av ovanstående är att det är bättre om Högskolan i Eskilstuna/Västerås får egna forskningsmedel motsvarande den rörliga resursen. Dessa medel kan sedan användas för forskning och forskarutbildning i samverkan med de universitet och högskolor som är bäst lämpade för respektive projekt eller ämnesområde. Denna samverkan bör ge en tillräcklig garanti för att verksamheten blir av god kvalitet.

I propositionen föreslås varierande storlek på "planeringsanslagen" (under E 12) för de olika högskolorna. De tre tidigare universitetsfilialerna Karlstad, Växjö och Örebro ligger på en nivå för 1992/93 på 4,7 miljoner. Sundsvall/Härnösand får 3,9 miljoner, medan övriga högskolor utom de två senast etablerade får 2,2 miljoner.

Högskolan i Eskilstuna/Västerås är den enda högskolan i landet som "ansvarar" för två län. Den kommer vidare att bland de mindre och medelstora högskolorna ha det största antalet lärare inom de kostnadskrävande tekniska ämnena. Vi anser därför att en större del av medlen för forskningsstödjande åtgärder bör fördelas till Högskolan i Eskilstuna/Västerås.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om organisationen av forskningen vid högskolan i Eskilstuna/Västerås,
2. att riksdagen beslutar att fördela medlen till forskningsstödjande åtgärder vid de mindre och medelstora högskolorna, på sätt som anförts i motionen.

Stockholm den 20 mars 1990

Hugo Bergdahl (fp)

Kjell Johansson (fp)